Maandag 2 November 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3743

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

As-strijdmacht in Egypte omsingeld.

Britse offensief in Noord-Afrika voortgezet.
Turkije's President waarschuwt tegen dreigende aanval.
U. S. A.-vloot beschiet Japs op Guadalcanal.
Slag in Stille Zuidzee brengt beschadiging 4 vliegdekschepen, 2 slagschepen, 3 kruisers van Japanse vloot.

Duits bombardement op Kantelberg.

„TWEE JAAR GELEDEN".

November 1940.

2. Italiaanse vliegers bombarderen Saloniki, Malta, het eiland Corfu, het kanaal van Corinthe en de Helleense spoorwegverbindingen. Britse Helleense vliegers bombarderen Tirana en 3 Albaanse havens.
De eerste Lord van de Admiraliteit V. Alexander deelt mede, dat Britse schepen geland zijn op Helleense grond, de Engelse marine en de Raf te ... in het vervullen van de verplichtingen, die Engeland heeft ten ... van zijn bondgenoot in de Middellandse Zee.
Het Italiaanse opperbevel maakt bekend, dat de Italianen meester zijn van het Sciusceib gebergte, waardoor zij de ...daanse vlakte beheersen.
De Hellenen brengen den Italianen ...voelige slagen toe bij de Albaanse ...nzen en rukken op naar Koritze.
4. In de Rode Zee bombarderen de Engelsen het eiland Perim en een ... convooi.
De Engelsen landen strijdkrachten op het eiland Creta.
Noordamerikaanse torpedojagers houden de wacht in de wateren rond de Franse eilanden Guadeloupe en Martinique.
5. Minister-President Winston Churchill deelt in het Lagerhuis mede, dat de Regering van Ierland geweigerd heeft, verschillende verzoeken van de Engelse Regering om lucht- en marinebases aan te leggen in Ierland ... te willigen. Deze bases zouden moeten dienen om de Duitse duikbotenoorlog in het Noorden van de Atlantische Oceaan beter te bestrijden.
Enige dagen later verklaarde Eamon de Valera, de Minister-President van Ierland, dat de Engelse regering zeer goed weet, dat het leugen is om te beweren, dat Duitse duikboten in Ierse wateren van voorraden voorzien worden.
6. De Britse regering heeft 12 schepen varende onder de vlag van Letland, Lithauen en Estland, in beslag genomen. Deze daad is nu het onderwerp van diplomatieke besprekingen tussen Engeland en Rusland.
Duitse vliegers vallen 20 Londense districten aan. Ook andere delen van Engeland worden gebombardeerd.
Britse vliegers vallen Duitsland aan en de kusten langs het Kanaal.
De Albaanse haven Valona wordt door de Britten gebombardeerd en het nieuwe vliegveld aldaar vernield.
7. Het Britse Lagerhuis vergadert niet in de Parlementsgebouwen langs de Theems, maar ergens anders. Officieel wordt medegedeeld, dat dit „een ... en een voorzorg tegen de toenemende bombardementen" is.
Ongeveer 100 Duitse vliegtuigen ... bommen af boven Londen. De Italianen steken de rivier Kalamas over en verplaatsen hun strijdkrachten in het ... langs de Albaanse grens.
Het Italiaanse bombardement van de stad Florina veranderde de stad in ... verlaten ruïne. Alle bewoners vluchten naar de bergen en voedsel is ... meer te krijgen.
8. De Britten bombarderen de Loewenbraukeller te München ongeveer een half uur, nadat Hitler vertrokken was. Hitler vertelde daar, dat Duitsland onoverwinnelijk was en hij sloot met de woorden „van heden af verdomp ik ieder vergelijk."

TURKSE PRESIDENT SPREEKT VOOR HET PARLEMENT.

Frank O'Brien seint uit Ankara: President Ismet Inonu zeide in een redevoering bij de opening van een zitting van het Parlement, dat Turkije gevaar loopt te worden aangevallen. Hij zeide: „Turkije is heden dichter bij de oorlog dan ooit tevoren sedert het huidige wereldconflict begon".
Hij waarschuwde, dat het Parlement ernstige aandacht moet schenken aan de mogelijkheid, dat Turkije worde aangevallen na erin geslaagd te zijn drie jaren neutraal blijven. „Nu de oorlog verspreid is over de gehele wereld, begint men te begrijpen, dat politieke instellingen, die gegrondvest zijn op de heerschappij door een enkele mogendheid niet kunnen worden behouden", zeide hij. Verder verklaarde hij, dat de vrijheid voor elk land, groot en klein, het doel is van Turkije's buitenlandse politiek. Hij zeide, dat het jaar 1943 „grotere en wredere gevechten" zal zien en dat hij geen verlangen zag van een der oorlogvoerende mogendheden om op te houden. Hij zeide, dat Turkije trouw zal blijven aan zijn overeenkomsten en de politiek zou volgen met het doel de nationale veiligheid te versterken.
Inonu zeide, dat Turkije in het komende jaar zal voortgaan met zijn neutrale nationale politiek, zowel inwendig als uitwendig. Dit zal volgens hem geschieden zonder omwegen, terwijl deze politiek ook inwendig en uitwendig zonder omwegen zal worden verdedigd en energiek zal worden verdedigd. „Wij zullen onze nationale politiek volgen van trouw blijven aan onze pacten en vriendschapsverdragen en elke voorzorgsmaatregel treffen om niet te worden betrokken in enige verwikkeling tegen enig land" (Ankara, (AP) 1.11).

NIEUWE OPMARS VAN HET ACHTSTE LEGER.

Edward Kennedy seint uit Caïro:
Groot Britannië's achtste leger zette zijn methodisch hamer-offensief voort en heeft de as losgeslagen uit een nieuwe sectie van de hardnekkig bezette stellingen in de corridor tussen de zee en de Qattara-inzinking.
Bovendien werd bekend gemaakt, dat de Britten hun winsten behouden tegen heftige tegenaanvallen van Rommels strijdkrachten. Terwijl honderden donderende kanonnen en de Geallieerde vliegtuigen nog overheersende rollen spelen heeft de Britse infanterie op Vrijdag weer een nachtelijke aanval gedaan nadat een vernietigend gordijnvuur de vijandelijke sterkte punten had verzwakt. De verdoofde Duitsers en Italianen, die zich nog vastklampten aan de verpletterende posities werden opgeruimd en naar de achterhoede gezonden als gevangenen. De grond is bezaaid met wrakstukken van tanks, die werden opgeblazen door den terugtrekkenden vijand en en gordijnvuur, dat even hevig was als dat waarmede het offensief precies een week geleden werd geopend.
De grote mobiele tankgevechten, welke vroeger de woestijn-campagnes in deze oorlog kenmerkten, zijn nog afwezig, doch de Duitsers hadden enkele pantserstrijdkrachten naar voren gezonden als een onderzoekings-maatregel. Een slag tussen een dergelijke afdeling van 50 tanks en een compagnie schutters, welke Britse 6-ponders artillerie gebruikte, werd beschreven in berichten van het front. 38 Tanks, waaronder enkele van Duitslands beste Mark IV's werden buiten gevecht geslagen in een felle slag van 36 uur en „de nacht gloeide door brandende tanks", volgens mededeling van den Britsen Commandant in de strijd.
De Noordamerikaanse vliegtuigen gaan voort hun aandeel te nemen in het neerhalen van vijandelijke vliegtuigen, terwijl Geallieerde vliegers zonder te worden tegengehouden over de voorste en achterste gebieden vliegen. Tanks, vliegvelden en troepenconcentraties werden onder vuur genomen en de vijandelijke tegen-operaties in de war gestuurd.
In een van drie „opvallende luchtoperaties", die beschreven worden in het communiqué van Zondag, behaalden Geallieerde vliegers bizondere successen tegen een hoofdkwartier voor de vijandelijke pantserstrijdkrachten nabij het front.
Tenten, tanks, pantserwagens en luchtverdedigingsposten werden verpletterd en verbrandden in chaotische verwarring toen gevechtsbommenwerpers over het kamp scheerden. De vliegers zeiden, dat manschappen, die aan wastobbes en aan tafel stonden, werden omvergeslagen door het machinegeweervuur uit de lucht en het gehele hoofdkwartier in brand werd gelaten. Andere lange afstands gevechtsvliegtuigen zetten vijandelijke voertuigen in brand en beschoten een draadloos station, terwijl troepen in het havengebied van Matruh werden neergemaaid.
In de derde operatie vlogen gevechtsvliegtuigen heen en weer langs de weg tussen Salum en Sidi Barrani nabij de Egyptische grens. Hierbij vernielden zij kampementen en gasoline-tankwagens. Een Diesel-locomotief en 12 wagons — materiaal dat voor de As moeilijk te vervangen is in de woestijn — werden in vlammen achtergelaten van een dezer aanvallen. 7 Messerschmitt-gevechtsvliegtuigen, 5 bommenwerpers en een transporttoestel, die alle Duitse waren, werden neergeschoten bij deze vluchten. 5 Geallieerde gevechtsvliegtuigen gingen verloren. Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen en middelzware bommenwerpers rekenden af met 4 Messerschmitts. Drie daarvan werden neergeschoten toen Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen een vijandelijk kamp en vliegvelden beschoten. Een andere Messerschmitt werd neergeschoten toen 15 hunner een formatie van Noordamerikaanse middelzware bommenwerpers, geëscorteerd door Britse en Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen, aanviel. Bovendien werden 2 Messerschmitts beschadigd. De bommenwerpers kwamen alle veilig thuis na grote branden te hebben veroorzaakt op de landingsterreinen te Fuka en Marten Bagusj (Caïro, (AP) 1.11).

BRITS OFFENSIEF IN EGYPTE HERNIEUWD.

Een uitzending van het DNB uit Berlijn zeide, dat het achtste Britse leger de aanval in de Egyptische woestijn Zaterdagmorgen hervat heeft. De Duitse radio-uitzending zeide: „Geen nieuws van de gevechten is nog beschikbaar". Hieraan werd toegevoegd: „Vóór de hervatting van de aanval voerde Generaal Montgomery versterkingen aan, vooral in artillerie en tanks" (Londen, (AP) 1.11).

DAGLICHTAANVALLEN OP BEZETTE LANDEN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Spitfires op offensieve patrouillevluchten vielen hedenmorgen kanaalschuiten in Nederland aan. Bostons vielen een vliegveld en een fabriek in Noord-Frankrijk aan. Een bommenwerper en een gevechtsvliegtuig worden vermist van deze operaties" (Londen, (AP) 1.11).

CONVOOI-GEVECHTEN OP ATLANTISCHE OCEAAN?

De Duitsers zonden een speciale bekendmaking uit — zonder enige Geallieerde bevestiging — volgens welke grote convooi-gevechten woedden op de Atlantische Oceaan en dat Duitse duikboten Vrijdag bij een aanval 18 Geallieerde koopvaardijschepen tot zinken brachten met een totale scheepsruimte van 131,000 ton (New York, (AP) 1.11).

GEVECHT TUSSEN BRITSE EN DUITSE VLOOTEENHEDEN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Gisteren ontmoetten onze schepen in de vroege morgen een vijandelijk convooi nabij de Sept-eilanden. Dit convooi bestond uit drie kleine voorraadschepen, geescorteerd door twee torpedoboten en een gewapende treiler. In het gevecht, dat volgde, werden vele voltreffers geplaatst op het convooi en de escorterende schepen. De mist en het zware rookgordijn, dat door den vijand werd gelegd, maakten het onmogelijk de volledige schade aan zijn schepen waar te nemen. Een vijandelijk voorraadschip werd in brand gezet en een ander schip werd verlaten en zinkende gezien. Onze schepen leden geen schade noch verliezen aan manschappen" (Londen, (AP) 2.11).

DUITSE AANVAL OP KANTELBERG.

13 Duitse bommenwerpers werden in de afgelopen nacht boven Engeland neergeschoten toen meer dan 50 vijandelijke vliegtuigen Kantelberg en de gemeenten aan de Zuidkust aanvielen. De stad was op Vrijdag door Mevrouw Roosevelt bezichtigd en een bom viel op enkele meters van een rijdende cantine, die zij had geïnspecteerd. Een ooggetuige van de aanval deelde mede, dat een formatie van drie toestellen langs de hoofdstraat vloog op gelijke hoogte als de daken van de huizen en de Zaterdagse menigten met machinegeweren beschoot (Kantelberg, (AP) 1.11).

Het nieuws van vandaag.

Belangrijke activiteit wordt gemeld van alle wereldfronten. De nazies doen nieuwe pogingen om door de Caucasus-keten heen te breken, althans om de weg te bereiken, die over de bergen leidt naar Tiflis. Bij Stalingrad doen de Russen tegenaanvallen, waarbij zij erin geslaagd zijn de nazies uit verschillende gebouwen te verdrijven. De gevechten zijn hier echter minder intensief dan enkele dagen geleden (blz. 3).
In de Egyptische woestijn hervatte het 8e Britse leger onder leiding van Luitenant Generaal Bernard Law Montgomery het offensief tegen de strijdkrachten van Veldmaarschalk Erwin Rommel. Voorafgegaan door een geweldig luchtbombardement, maar vooral door een gordijnvuur van de artillerie, snelden de Britse en Imperiale infanteristen naar voren om de sterktepunten van de As te bezetten. De Geallieerden zijn er klaarblijkelijk in geslaagd uit Zuidelijke richting door te breken naar de Middellandse Zee, waardoor een stuk van Rommels leger werd afgesneden. Tegenaanvallen onder de persoonlijke leiding van Rommel zijn afgeslagen en slechts enkele tanks hebben zich bij de opgesloten infanterie kunnen voegen. Geallieerde vliegtuigen en kanonnen zijn bezig de As-troepen uit te roeien (blz. 1).
De voorraadlinies van de As worden ook nog steeds onder vuur genomen en 2 voorraadschepen, die de haven van Tobruk poogden binnen te glippen, werden door torpedo-vliegtuigen naar de bodem gezonden. Creta werd voorts aangevallen.
In het Turkse Parlement heeft President Ismet Inonu zijn vrees uitgesproken over een aanval op Turkije. De President zeide niet waar de aanval zou kunnen komen, maar gezien de Duitse poging om door de Caucasus heen te breken en de strijd in Egypte zal hij wel een Duitse aanval vrezen. De President liet trouwens duidelijk doorschemeren, dat Turkije het niet eens is met de politiek van „overheersing van verschillende landen door een mogendheid" (blz. 1).
Washington maakte bekend, dat op 26 October een groot lucht- en zeegevecht plaats vond ten Oosten van de Stewart-eilanden, dus ten Noorden van de Santa Cruz-eilanden, waar Tokio „een der grootste zeeslagen" had gerapporteerd. 4 Japanse vliegdekschepen, 2 slagschepen en 3 kruisers werden beschadigd. Een Noordamerikaans vliegdekschip en een torpedojager gingen verloren. Tussen de 100 en 150 Japanse vliegtuigen werden vernietigd. Als resultaat van dit gevecht kreeg de U.S.A.-vloot vrij spel om de Japanners op Guadalcanal twee uren lang te beschieten (blz. 3).

De afgelopen Week.

Op 500 meter boven de spiegel van de Zwarte Zee, op de vlakte van Naltsjik, zetten de Duitsers in de afgelopen week een nieuw offensief in, nadat hun aanval in de richting van de olievelden bij Grozny was stopgezet.
Van Prokhladnaya naar Naltsjik stijgt het terrein geleidelijk aan tot aan de uitlopers van de Caucasus-bergen, waar een van Ruslands rijkste landbouwgebieden ligt voorzien van electrische stroom, die door de nabijliggende bergstromen wordt opgewekt. Hier, waar vindplaatsen van goud en zwavel liggen, poogde het Duitse leger voort te komen om alzo niet alleen een voorziening te hebben voor de tot nu toe onbereikbare olievelden, doch ook om wat verder de stad Ordjonikidze te bereiken, het beginpunt van de belangrijke Georgische weg die langs de berg Kazbek naar Tiflis (Tbilisi) leidt. De Duitse aanval op de Caucasus in 1942 blijkt al even hopeloos te zijn als die van de Turken onder Enver Bey in 1915 — '16.
Met alle kracht vochten de nazies om de winter vóór te zijn en hun beoogde doel in het Zuiden nog voor het einde dezes jaars te bereiken. Aan de voet van de Caucasus begint de wintervorst omstreeks 1 December. Ook bij Stalingrad, waar de wintervorst doorgaans omstreeks half November aanvangt, wierpen zij versterkingen in de strijd en poogden zij de fabrieken aan de Russen te ontfutselen waar deze nog hun tanks konden herstellen, die in de strijd beschadigd werden. Maar de Russen vochten hard terug en deden op hun beurt krachtige tegenaanvallen waarmede zij den vijand grote verliezen toebrachten. Het ziet er naar uit, dat Fedor von Bock deze herfst een even groot échec gaat lijden bij Stalingrad, als deze zelfde veldheer de vorige herfst geleden heeft bij Moskou.

Hitlers nieuwe stafhoofd.

De hernieuwde Duitse aanvallen vielen samen met de berichten, dat Hitler een nieuw Stafhoofd had benoemd ter opvolging van Generaal Franz Halder. Voor de buitenwereld betrekkelijk onbekend is Generaal Zeitzler, de nieuweling, die onlangs in het Hoofdkwartier van Heinrich Himmler, Hoofd van de Gestapo, werd gefêteerd als „de grote veroveraar".
Generaal Zeitzler was vroeger Stafhoofd van Veldmaarschalk Generaal Edward von Kleists eerste pantserleger. Hij is een militair, die snel gestegen is van de rang van Kolonel, die hij had tot zijn benoeming als Stafhoofd van Generaal Von Kleist.
Naar men zegt is hij de man, die het leger van Kleist heeft weten te voeren naar de Oostelijke Caucasus, waar het nu reeds bijna twee maanden lang nabij Mozdok en aan de rivier de Terek wordt tegengehouden. Het is daarom niet onwaarschijnlijk, dat hij belangrijke versterkingen in het Noorden naar de Caucasus heeft gevoerd om de zo goed begonnen opmars verder voort te zetten.

Rommel is te laat.

Op deze wijze poogde Hitler de grote nijptang om het Midden-Oosten nauwer dicht te knijpen. Maar blijkbaar was Generaal Erwin Rommel, die de tegenovergelegen arm van de nijptang in Noord-Afrika moest voortduwen, een weinig te laat. Want het achtste Britse leger viel aan voordat Rommel — die pas van Berlijn met instructies was teruggekeerd — zelfs tijd had de hoognodige voorraden en versterkingen voor een offensief uit Europa aan te voeren. Weken te voren waren de Duitse en Italiaanse vliegtuigen begonnen Malta te bestoken, waardoor hun voorraadschepen op de Middellandse Zee niet zo zeer bedreigd zouden worden door de vliegtuigen en vlooteenheden van de Geallieerden. Maar Malta weerstond de aanvallen als immer, terwijl zware Britse en Noordamerikaanse bommenwerpers uit het Midden-Oosten te hulp kwamen om de voorraadlinies van de as te vernietigen.
Van belang waren de successen, die de Geallieerden tegen deze voorraadlinies behaalden omdat per slot van rekening daarvan de uitslag van de strijd in de Egyptische woestijn afhankelijk is.
Het zal misschien nog een week duren alvorens kan worden gezien of het offensief, dat de Geallieerde strijdkrachten hebben ingezet, doorslaand succes zal hebben. Voorlopig hadden zij in ieder geval het voordeel, omdat zij in staat waren het materiaal te herstellen, dat de as en zij zelven op het slagveld achterlieten door hun langzame doch gestage voortgang. Aldus ontkomen zij gedeeltelijk aan het bevoorradingsprobleem, dat Rommel plaagt, omdat gewoonlijk 80% van het gepantserde materiaal, dat tijdens de strijd buiten gevecht wordt gesteld, kan worden hersteld. Doch behalve in Rusland en Noord-Afrika hadden nog op andere plaatsen belangrijke ontwikkelingen plaats.

In het Verre Oosten.

In de Stille Zuidzee werd verwoed gestreden om het vliegveld Henderson op Guadalcanal en men verwachtte aanvallen van de Japanse vloot op andere punten aan dit front in de Stille Oceaan. Doch ook werden Geallieerde aanvallen tegemoet gezien in de strijd tegen Japan. De natte moesson in Birma en Brits Indië was vrijwel voorbij en de tijd rijpte voor de ontplooiing van een grote tegenaanval op de gebieden, die Japan aan het begin van 1942 wist te veroveren. Birma was het aangewezen toneel voor een nieuwe strijd, omdat de Japs hier nog steeds de scheepvaartweg naar China bezetten en ook omdat de Geallieerden hier de grootste kracht zullen kunnen ontplooien.

Ook Wavell is klaar.

Afgezien van de strijdkrachten die China hier kan inzetten heeft Generaal Sir Archibald Percival Wavell een goed uitgerust leger klaarstaan.
De grote Brits-Indische legers, die onder bevel van Generaal Wavell staan, worden door Brits-Indië voorzien van alle moderne uitrusting. Slechts 40% van Generaal Wavells militaire uitrusting-stukken moet uit Groot-Britannië geïmporteerd worden. Dat is een geweldige praestatie, vooral, wanneer men weet, dat er in Brits-Indië een millioen man onder de wapenen zijn en de „zware industrie" daar nog in een beginstadium verkeert.
De Brits-Indische staalproductie, die de basis vormt van alle Brits-Indische industrieën, heeft een capaciteit van twee millioen ton ruwijzer en van 1,200,000 ton staal per jaar. De grote Tata-staalfabrieken te Jamshedpur zijn de grootste van het Britse Gemenebest.
Brits-Indië produceerde reeds einde 1940 20.000 van de 40.000 voor deze oorlog benodigde, uitrustingstukken waaronder mijnenvegers, korvetten, patrouillevaartuigen, gepantserde voertuigen, motoren, vliegtuigen, veldgeschut en afweergeschut behoren. Vóór de oorlog bezat Brits-Indië ongeveer 5,000 motor-voertuigen. Thans heeft het tienmaal zoveel, terwijl ook de scheepsbouw en de aanmaak van vliegtuigen zich snel ontwikkelen.
Bovendien voert Brits-Indië belangrijke hoeveelheden uit naar de landen der Oostelijke groep, die Zuid- en Oost-Afrika tot en met het Midden-

Oosten en Australië omvat. Brits-Indië heeft zelf in de periode tussen April en October 1941 ruim 50% der orders, die de Oostelijke groep had uitstaan tijdig uitgevoerd.

Brits-Indië gaat in dit opzicht een grote toekomst tegemoet. Ruim 15.000 man zijn thans in opleiding voor vakkundig technisch werk, waarvan er velen in het grote opleidingscentrum van het ministerie van Arbeid te Delhi werkzaam zijn. Men verwacht, dat het aantal technici, dat in Brits-Indië wordt opgeleid, tegen 1943 de 48.000 zal overschrijden.

De stichter der Brits-Indische staalindustrie is Jamshedji Tata, wiens concern oorspronkelijk pionierswerk verrichtte inzake export van ruwijzer. Toen de oorlog uitbrak, bood het Tataconcern onmiddellijk zijn diensten aan de Britse regering aan. Het gebruikte zijn grote staalvoorraden voor de vervaardiging van pantserplaten en stalen helmen, terwijl het zich tevens op de aanmaak van pantserkogels en mitrailleurs toelegde. De Indian Cable Company heeft zich voornamelijk bezig gehouden met de vervaardiging van anti-magnetische mijnkabels.

De grote capaciteiten van Brits-Indië op industrieel gebied, waarvan men zich in andere landen geen goed beeld gevormd heeft, hebben tot resultaat gehad, dat niet alleen Generaal Wavells legers van al het nodige voorzien konden worden, maar ook, dat de Britse vloot ontheven werd van veel arbeid, die anders voor transport en escortediensten vereist zouden zijn, indien alles van Groot-Brittannië uit gezonden had moeten worden.

Voorts helpen de Verenigde Staten hij de bevoorrading van hun eigen strijdkrachten in Brits Indië en die hunner Geallieerden.

Doch de belangrijkste aanwijzing van een op handen zijnde aanval op Birma is misschien wel de bijeenkomst, die te New Delhi plaats had tussen de Generaals Wavell, Auchinleck en Stillwell.

Hoe Prins Bernhard in Suriname ontvangen werd.

Opheffing van verduistering: kantoren dicht; ambtenaren vrij.

Uit Paramaribo zijn thans de nieuwsbladen ontvangen met verslagen over de ontvangst van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden in dat gebiedsdeel. Mede met andere berichten, die wij ontvingen, geven wij hier weer op welke uitbundige wijze het bezoek van den Prins der Nederlanden aan Suriname gevierd werd. Reeds voor de komst van den Prins was bepaald, dat in afwijking van de ook in Suriname heersende verduisterings-maatregelen en de daarbij verboden uitstraling van lichtbronnen, gedurende het bezoek verlichting in beperkte mate zou zijn toegestaan. Niet al te licht-sterke étalageverlichtingen en gevelversieringen waren eveneens toegelaten. Tevens was bepaald, dat op Maandag 26 October alle landskantoren, werkplaatsen en andere instellingen onder beheer van het Gouvernement van Suriname voor het publiek gesloten zouden zijn van 7 tot 10 uur des voormiddags. Op Dinsdag 27 October kregen de ambtenaren en het verdere personeel op al die instellingen de gehele dag vrij met behoud van salaris of loon.

Over de aankomst van den Prins der Nederlanden op Zondag 25 October schrijft „De Surinamer" o.a.:

„Aan het eindpunt [van de weg naar Zaanderij — Red. Amigoe] ligt het vliegveld met denderende hitte, enigszins getemperd door de wind, die onderweg zand en zandgruis meeneemt. Als wij uitstappen, is het goed 3 uur. En uit de verte trekken aldoor slierten mensen aan. Vreemden, die in de omgeving wonen. Bekenden, die uit de stad zijn getrokken of ergens in de buurt voor vacantie zijn. Al maar meer. En steeds weer meer. Maar als ze eenmaal bij het veld een plaats zoeken, lijken ze bijeen een onaanzienlijk hoopje, zo groot en uitgestrekt is het hier. Het verdwijnt in het niet in deze ontzaggelijke ruimte. Zelfs vliegtuigen lijken er petieterig klein, terwijl je toch weet, dat ze groot behoren te heten. Zelfs de wolkenstoeten, die op de weg tussen het bos groot leven, zijn nu niet meer dan gemorste zeepsopvlokken, sommige met grappige puntjes als gekluisde schuimpjes".

„Om 90 seconden over vieren stapt de Prins lenig uit de open deur, staat een ondeelbaar ogenblik stil, kijkt benieuwd voor zich uit — **en tegelijk rijst aan de vlaggemast de Prinselijke standaard** [op Curaçao hebben wij die pijnlijk gemist — Red. Amigoe], die onmiddellijk wordt gegrepen door de wind en breeduit begint te klapperen boven de hoofden, terwijl de saluutschoten **keffen."**

Na de begroeting vertrekt de stoet naar Paramaribo, waar grote geestdrift heerst. Het blad vervolgt:

„Vrouwen in haar brede, stijve koto's sjouwen zwaar hijgend met stapels hoofddoeken en glanzen uitdagend van voldoening. Een dikke tante, zwaar schommelend in haar ritselende koto, beladen met een onwaarschijnlijke vracht doeken, blikt rond als een veldheer na een gewonnen slag en galmt: „Onverwacht moro foto! Die f' foto no kan moro bigi!" (Onverwacht heeft de stad overtroefd. Die van de stad — nl. de huldiging — kan niet groter zijn).

Hoofddoeken worden over de straten gespreid als eerbetoon, hetwelk een kleurenrijke aanblik vormt. Onderweg rijdt de stoet door dorpplaatsen, **Lelydorp, Welgedacht, C. Ephraimszegen**, met mensen langs de weg en erop in dichte drommen, dat de auto's haast niet voortkunnen, met kinderen, die vlaggetjes zwaaien, ondanks papierschaarste klaar gekregen.

Daar zijn wij aan **Saron**, waar er schier geen doorkomen aan is. De kerkklok luidt en te voet gaat hier de Prins met gevolg voorbij, de brug over, weer over doeken en bloemen en stooisel, rijkelijk breeduit gezaaid in het rond en omhoog, door Hindostaanse meisjes, die aldoor worden aangevuurd door volwassenen in de leiding, onder gejuich en gezang, dat alles overstemt, zodat men elkaar moet beschreeuwen.

En steeds weer de Prins, glimlachend, eenvoudig, ongekunsteld door deze hulde heenwandelend, naar alle kanten knikkend en wuivend, veroverd en veroverend.

Verderop van **Poelepantje** begint de rit door de stad, met al maar meer mensen langs de weg.

Aan de **Zwartenhovenbrugstraat** krijgen de betuigen een persoonlijk karakter. „Wan moi man" [Een mooie man — Red. Amigoe] roept een vrouw uit het volk bewonderend. „A moi srifsrifie" [Hij is werkelijk mooi — Red. Amigoe] beaamt en versterkt een andere op meters afstand. En het wordt verderop weer overgenomen en herhaald en nog eens herhaald.

Aan het eind der Zwartenhovenbrugstraat staat het volgepakt en langs de dikke massa zwenken wij naar de **Gravenstraat**, waar het zo mogelijk nog drukker is.

Bij de ingang van het Plein wordt dan uitgestapt, terwijl de militaire kapel het Wilhelmus speelt en de troepen het geweer praesenteren. En nauwelijks is dit uit, of daar barst uit de menigte, die van achteren aangroeit, een spontaan gejuich los, met deinende armen van dansende vrouwen boven de hoofden uit. Het gejuich plant zich voort over het Plein, dat vol staat en aanvankelijk de gamelan bij de ingang van het Gouvernementshuis overstemt.

De menigte holt dan van de Gravenstraat naar het Plein, zich verdringend voor het Gouvernementshuis, wachtend op den Prins, die op het balcon zal verschijnen en Hij is er nauwelijks of het juichen begint weer, voller nu, langzaam dalend. **Dan in eens, zonder dat men weet wie begon, gaat het over in het Wilhelmus, plechtig en zuiver klinkend bij het standbeeld der Koningin, waaromheen nu enige duizenden geschaard staan, die** daarna weer juichen en wuiven — Suriname op zijn best.

De Prins ontvangt het Staten-College.

Op Maandag 26 October werd ten Gouvernementshuize het College der Staten aan den Prins der Nederlanden voorgesteld.

De Voorzitter der Surinaamse Staten, Dr. H. W. del Prado, heeft hierbij een redevoering gehouden, waarin hij den Prins in naam van het Gewest verwelkomde. Tevens sprak de Voorzitter der Staten de aanhankelijkheid uit van Suriname aan het Koninklijk Huis.

De Prins antwoordde daarop in een rede, die veel overeenkwam met die hij op Curaçao gehouden heeft. O.a. zeide Hij:

„Ik ben diep getroffen door de bijdragen van de bevolking in het bijeenbrengen van de middelen tot voortzetting van de strijd voor ons volksbestaan. De Surinaamse Spitfires vechten hierover mede daarin en Surinamers zullen binnenkort daarmede vliegen om te strijden voor de bevrijding. En ik ben overtuigd, dat, wanneer de Surinaamse krijgsmacht geroepen mocht worden om verder mede te werken tot het herstel van het Koninkrijk zij ten volle zal beantwoorden aan het beroep, dat de Koningin op haar zal doen."

De Parade op Maandag.

Na de bijeenkomst met de Staten had de Parade om 8 uur plaats. Reeds vroeg togen drommen van mensen op naar het Gouvernementsplein, om dit militaire schouwspel ter ere van den Hogen Gast gade te slaan. Hieraan werd deel genomen door tamboers en hoornblazers, muziek stads- en landwachten, infanterie 1 — 1 Vaandelcompagnie, Infanterie, Noordamerikaanse compagnie, Infanterie 2 — 1 en 3 — 1, schoolcompagnie zware infanterie wapen, Bij kustartillerie, detachement Prinses Irene Brigade, Militaire Verbindingsdienst, Militair Geneeskundige Dienst, Java Compagnie Marowijne en gewapende politie.

De parade werd gecommandeerd door den territoriaal commandant.

De opstelling der troepen had plaats in de Gravenstraat en om 7.30 uur tot na afloop van het défilé was deze straat voor het verkeer gesloten. Toeschouwers mochten op de trottoirs staan. De parkeerplaats voor auto's was in de kleine combéweg.

De Prins, vergezeld door een schare van officieren, inspecteerde de troepen, waaronder ook het vrouwencorps, dat een kranige indruk maakte.

De Marktvrouwen huldigen den Prins.

Na de Parade vond om 8.30 uur een huldiging plaats door marktvrouwen voor het Gouvernementshuis. In haar fleurige rokken getooid kwamen de vrouwen den Prins haar aanhankelijkheid betuigen. Daarna ontbeet de Prins, waarna Hij zich gereedmaakte voor een bezoek aan het Fort Zeelandia. Om 9.45 uur ging de Prins met gevolg via de Abraham Crijnssenweg en langs het Gouvernementshuis naar het Rode Kruis Gebouw en om 10 uur vertrok de stoet naar Smalkalden via de Oranjestraat, Herenstraat, Kerkplein, Spanhoek, Domineestraat, Zwartenhogenbrugstraat, Molenpad, Wanicastraat. Voor de brug van Poelapantje werden de auto's verwisseld, waarna gereden werd langs de achterkant van Gesticht Bethesda, alwaar patiënten en Bestuursopzichter stonden opgesteld. Na het bezoek aan Smalkalden werd vertrokken naar de bauxietbedrijven te Paranam, waar de Prins door de Directie ontvangen en rondgeleid werd.

Om 12.30 uur scheepte men zich in op het jacht „Oranje" van den Gouverneur en onder begeleiding van enkele speedboten van de K.N.M. vertrokken naar Paramaribo.

Men voer langs Groot Chatillon en ongeveer om 16.30 uur arriveerde men aan de Marine trap te Paramaribo, vanwaar men zich naar het Gouvernementshuis begaf.

Des avonds had de grote Militaire taptoe met muziek plaats op het Gouvernementsplein, waar de Prins — staande op het balcon van het Gouvernementshuis — door de bevolking werd toegejuicht.

Rondrit door de stad op Dinsdag.

De volgende dag vond des morgens het bezoek plaats aan diverse instellingen en kapementen, waarbij de volgende route door de stad gevolgd werd:

Gouvernementshuis, langs de Wacht, Gravenstraat, Oranjestraat, Herenstraat (Joodse Synagoge), Klipsteenstraat, Heiligeweg, Waterkant (Lutherse Kerk), Steenbakkerijstraat, Domineestraat, Spanhoek, Keizerstraat, Inspectie Padvinders, Korte Kerkstraat, Kerkplein, Noorderkerkstraat, Gravenstraat, Mgr. Wulfingstraat (Vlechtschool), Roosevelt Kade, Prins Hendrikstraat, Koninginnestraat langs R.K. Ziekenhuis, Jessurunstraat, Gravenstraat, Gouvernementsplein, Fort Zeelandia, Kleine Combé (Mariniers Kazerne), Wilhelminastraat, Lothlaan, Javaanse Moskee hoek Wicherstraat, Grote Combé, Verlengde Mahonielaan (Militair Kampement), Gravenstraat, Brits Indische Aryatempel, Rust en Vredestraat, Burenstraat (Stadszending), Zwartenhovenbrugstraat, Steenbakkersgracht, Kong Ngie Tong, Maagdenstraat, Heiligeweg, Keizerstraat (Synagoge), Keizerstraat (Brits Indische Moskee), Wanicastraat (Beatrix-stichting), Poelepantje, Koningstraat (Sanatan Dharm tempel), Molenpad, Gemene Landsweg (Militair Kampement).

Oude vrouw aait den Prins.

Hierover schrijft „De West" het volgende:

„Reeds vroeg in de ochtend bracht Zijne Koninklijke Hoogheid een bezoek aan de markt, waar een oud vrouwtje zodanig in geestdrift geraakte dat zij behoefte gevoelde het gelaat van den Prins aan te raken. Zij uitte de wens in het Neger-Engels. De Prins, die dit natuurlijk niet verstond, knikte haar vriendelijk toe, wat het vrouwtje beschouwde als een teken van toestemming. En zo zag men het gebeuren, dat het vrouwtje onzen Prins over het gezicht aaide. Gelukkig slooot haar leeftijd uit, dat Prinses Juliana daaraan ook maar enige aanstoot kan nemen.

Het was een gestoot van belang, toen de Prins van de markt overstak naar de Lutherse kerk, waar hij vluchtig een kijkje nam op het erf en in het gebouw. De Prins bezoekt in de regel de kerken niet, maar schijnt Luthers te zijn en daarom een uitzondering te hebben gemaakt voor zijn kerk. Ook voor de Synagoge der Hoogduitse gemeente werd een uitzondering gemaakt. Hier bezichtigde hij de gedenksteen ter ere van het Prinselijk bezoek ruim een eeuw geleden.

Een plechtig ogenblik leverde het bezoek aan de Brits Indische Moskee aan de Keizerstraat, waar de geestelijken een gebed deden voor den Prins. Het was een gebed in het openbaar, hetwelk op de aanwezigen diepe indruk maakte. De Prins, die uit de auto was gestapt, luisterde vol aandacht. Ook de Moskee aan de Gravenstraat werd bezocht. Hier bood men den Prins bloemen aan.

Bij de komst van den Prins werden de klokken geluid der verschillende kerken. In de Grote Stadskerk werd het bekende lied gezongen: Gi Oranje bigi nem (Geef Oranje alle eer). Dit lied werd later, geschreven op oud-Hollands papier, met de Nederlandse vertaling, den Prins aangeboden.

„Moeder der Mariniers".

Bij terugkomst ten Paleize stond op de Marinetrap een oude dame, die vrijmoedig de hand uitstak, zich blijkbaar rekenend tot de familie.

De politie wilde tussen beiden komen, maar de Prins ging zelf de dame tegemoet en gaf haar de hand. Zij stelde zich voor als een dochter van de bekende tantje Betje, die sedert onheugelijke tijden als een moeder voor de mariniers zorgde. Zijzelf heeft 31 jaren dezelfde functie waargenomen en wees den Prins met trots een medaille haar door Prins Hendrik geschonken.

De Prins luisterde vol belangstelling en met een geduld, dat blijkbaar niet ieder in zijn gevolg aanstond.

Van de Gemene Landsweg vertrok de stoet naar Uitkijk. Vandaar ging het met de „Oranje" naar Groningen en op de terugweg werd nog even gestopt bij La Poule.

In de namiddag werd de terugtocht naar Paramaribo aanvaard en om 17 uur vond op het Gouvernementsplein een Huldebetoging plaats met een défilé van talrijke sport- en andere verenigingen. Om 19 uur hield de Prins een radiotoespraak tot de buitendistricten en om 20.30 uur vond de Receptie plaats ten Gouvernementshuize waarbij tevens het officiële afscheid van Suriname plaats vond.

Woensdagmorgen om 6 uur is Z.K. H. vertrokken naar het vliegveld waar Haar vliegtuig om 7.21 uur van de grond loskwam en vertrok, uitgeleid door Noordamerikaanse jagers.

CURACAO.

GOUVERNEUR BRENGT KONINKLIJKE DANK OVER.

Gisteravond heeft Zijne Excellentie de Gouverneur de volgende radio-rede gehouden:

„Rijksgenoten,

Inwoners van het Gebiedsdeel Curaçao,

Het bezoek van Prins Bernhard ligt achter ons.

Voor Curaçao was het een reden tot grote blijdschap. In de geestdriftige ontvangst aan Zijne Koninklijke Hoogheid bereid, weerspiegelde zich niet alleen de genegenheid voor het Huis van Oranje, maar tevens scheen ieder te willen uitdrukken, hoe levendig het medegevoelen is met Nederland, dat werd overweldigd en met de Koninklijke Familie, welke bruut geweld uit het land dreef, waarmee dit roemruchte Huis is vergroeid.

Indien ik daarbij zeg, dat de Prins door zijn even spontaan als sportief optreden, zijn grote belangstelling en zijn warme toenadering, elks sympathie met één slag won, dat geloof ik, naar waarheid ieders overtuiging te vertolken.

„There is no pressure", geen gecommandeerde dwang, merkte een onzer hooggeplaatste Amerikaanse vrienden op, die verbaasd het overal heersende enthousiasme gadesloeg, en daarmee raakte hij de kern der zaak. Spontaan kwam klein en groot; geen regen bluste de geestdrift en geen mens begreep, waar zó snel zóveel vlaggen vandaan kwamen.

U weet, dat de Prins diep getroffen was door de hem bereide ontvangst en dat Zijne Koninklijke Hoogheid daarvan onmiddellijk na haar vertrek, getuigenis aflegde in een hartelijk gesteld telegram, waarvan u allen reeds in de pers kennis kon nemen.

Eveneens is u bij proclamatie bekend gemaakt, dat ook Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana in de geest geheel in ons midden was. De Prinses is zo goed geweest, na het bezoek nog eens telegrafisch van Haar medeleven en waardering te getuigen.

Het zal u echter een zeer groot genoegen doen te vernemen, dat ook Hare Majesteit zelf onmiddellijk na het bezoek telegrafisch Hoogstderzelver waardering wel wilde melden.

Onze geëerbiedigde Vorstin heeft het daarbij niet gelaten.

De Koningin heeft, naar aanleiding van een telegram dezerzijds over het verloop van het bezoek, alsnog een telegram willen zenden, waarvan de text luidt:

„Zeer verheugd over het bezoek, dat Mijn schoonzoon heeft kunnen brengen, dank ik u voor telegram. De hartelijkheid en geestdrift van de ontvangst hem allerwegen bereid, zowel op Curaçao als op Aruba, hebben Mij zeer getroffen. Zij zijn voor mij een nieuw bewijs van de onwankelbare trouw en aanhankelijkheid van het Gewest aan ons Koninkrijk en Mijn Huis, dat ik te hoger waardeer in deze dagen, waarin wij verenigd al onze krachten inspannen voor het bevechten van de zege, die ons niet meer kan ontgaan. Ik verzoek u aan de Bevolking Mijn dank over te brengen.

w.g Wilhelmina."

Het is mij een vreugde, een voorrecht en een eer, u de Koninklijke woorden zelf langs deze weg te mogen overbrengen.

Wat zou ik toevoegen aan deze — ik ben er zeker van: door ieder van ons hoog gewaardeerde betuiging van onze grote Koningin — dan de verzekering, dat wij nooit trotser op Haar waren dan nu: dat wij ons nooit vaster met Haar verbonden wisten, dan juist nu; dat wij van over de Oceaan Haar eigen, te Washington tot het Congres gesproken fiere woorden herhalen:

„Verenigd houden wij stand, en verenigd zullen wij de overwinning behalen."

Leve de Koningin!"

JUBILEUM ST. AUGUSTINUS-BOEKHANDEL.

Gisteren werd het koperen jubileum van de St. Augustinus-boekhandel (in het St. Thomascollege) gevierd. Twaalf en een half jaar geleden op bescheiden schaal opgezet groeide deze boekhandel allengs uit tot een van de beste boekhandels van onze hoofdstad, vooral vóór de oorlog, toen de St. Augustinus-boekhandel een centrum was van Nederlandse boeken.

Daarnaast kreeg de St. Augustinusboekhandel grote betekenis voor het onderwijs, omdat hij vrijwel al wat nodig was voor het onderwijs te dezen gebiedsdele leverde als agentschap van de uitgeverijen van schoolboeken, gevestigd in het gebiedsdeel in Europa. In verband hiermede heeft de Inspecteur van het Onderwijs Dr. Wybojan Goslinga, gisteren dan ook persoonlijk een felicitatie-bezoek aan de Boekhandel gebracht.

Van harte wensen wij de St. Augustinus-boekhandel, met den bekenden Frater Maria Rigobert als directeur, een nieuwe 12½ jaar toe.

HET SCHOOLJAAR BEGINT 1 SEPTEMBER.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft het „Onderwijsbesluit 1935" gewijzigd in dier voege, dat het schooljaar voortaan op 1 September aanvangt.

SCHEEPSRUIMTE VOOR WEST INDIË.

De „Export Trade and Shipper" van 4 October bevat een kennisgeving van de Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij, volgens welke met goedkeuring van de Nederlandse Regering scheepsruimte beschikbaar gesteld zal worden voor alle ladingen, bestemd voor Suriname en Nederlands West Indië. Ladingen zullen aangenomen worden door de agenten der Maatschappij, maar brieven aan de agenten, waarin gevraagd wordt om laadruimte en bizonderheden omtrent de aard der vracht gegeven worden, moeten in duplo geschreven worden, opdat een afschrift gezonden kan worden aan de Nederlandse Regering, die, indien zij de verscheping goedkeurt, de verschepers ervan in kennis zal stellen, wanneer ruimte beschikbaar is.

JOHN MENGE TERUG.

Directeur John Menge van de Curaçaose Handelmaatschappij is na een verblijf in de Verenigde Staten thans weer te Willemstad teruggekeerd.

DE SCHOENERMAATSCHAPPIJ „AIDA".

Op 25 September 1942 richtten de Heren John Menge, directeur van de Curaçaose Handel Maatschappij N.V. en Henri Sweers, procuratiehouder van de Curaçaose Handelmaatschappij N.V. een naamloze vennootschap op met de naam: N.V. Schoenermaatschappij „Aida". De vennootschap is aangegaan voor onbepaalde tijd en stelt zich tot doel de vrachtvaart of andere exploitatie van schoeners en andere schepen en voorts al datgene dat daarmede verband houdt. Het kapitaal bedraagt ƒ 50.000, dat geheel door de oprichters werd volgestort en wel door den Heer John Menge met ƒ 30.000 en door den Heer Henri Sweers met ƒ 20.000. De vennootschap wordt bestuurd door een directeur, die door de algemene vergadering wordt benoemd en ontslagen. Voor de eerste maal echter is tot directrice van „Aida" N.V. Schoenermaatschappij „Aida" benoemd de naamloze vennootschap „Curaçaose Handel Maatschappij N.V.

Van de Fronten.

DE GEVECHTEN OP DE STILLE ZUIDZEE.

De Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten schenen de beheersing te hebben over de wateren rond het omstreden eiland Guadalcanal als resultaat van een vernietigende slag, welke op 26 October gevoerd werd. Hierover werd thans officieel gemeld, dat de Japanners schade leden aan 7 grote schepen. De Marine maakte gisteravond in een eerste gedetailleerd verslag bekend, dat een groot vloot- en luchtgevecht een week geleden geleverd werd ten Oosten van de Stewart-eilanden. De vijand verloor hierbij tussen de 100 en 150 vliegtuigen.

Onder de Japanse schepen, die als beschadigd worden opgegeven, worden genoemd 2 vliegdekschepen, 2 slagschepen en 3 kruisers. Hierdoor werden 1 slagschip en 2 zware kruisers toegevoegd aan de toegebrachte verliezen, die eerder gemeld waren.

Gemeld wordt, dat de Noordamerikaanse verliezen in het gevecht waren: 1 vliegdekschip, welks naam nog niet genoemd is en de torpedojager „Porter. Tevens zouden andere schepen minder grote schade opgelopen hebben.

Men zegt, dat de beschadigde Japanse vliegdekschepen van de Zuikaku-klasse zijn. Er zouden slechts 2 vliegdekschepen van deze klasse zijn. Beide zouden het vorig jaar zijn gereed gekomen. Zij zijn 17000 ton groot en hebben elk 45 vliegtuigen, waardoor de aanwezigheid van meer vliegdekschepen wordt te kennen gegeven, indien meer dan 100 Japanse vliegtuigen werden vernield. Terwijl de gehavende Japanse Armada zich terugtrok van het toneel, gingen de Noordamerikaanse oorlogsschepen naar het gebied, waar de vijandelijke schepen de verdedigers van Guadalcanal hadden lastig gevallen en onderwierpen zij de Japanse stellingen op het eiland aan een kanonnade van twee uren. Nu het beeld van de slag op 26 October vorm begon aan te nemen, scheen het, dat de vliegers van de Noordamerikaanse Marine den vijand ernstige verliezen hebben toegebracht (Washington, (AP) 2.11).

JAPANSE AANVAL AFGESLAGEN.

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat een Japanse aanval, welke werd ondernomen van een punt ten Oosten van de rivierhaven Sjasi aan de bovenloop van de rivier Yangtze in de Hupeh-provincie, werd afgeslagen met belangrijke verliezen. Een Japanse regiment-commandant werd gedood in een gevecht, dat onlangs geleverd werd in de Tsjekiang-Kiangsi zone (Tsjungking, (AP) 31.10).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke communiqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Gedurende de nacht van 31 October op 1 November poogde de vijand onze troepen aan te vallen, die zich gevestigd hadden dwars over zijn stellingen tussen de spoorlijn en de kust. Onze infanterie behield haar grond, doch sommige vijandelijke tanks slaagden erin zich bij haar infanterie te voegen in de geïsoleerde stelling. Geen poging om uit te breken werd gisteren door den vijand in de uren van het daglicht ondernomen. Het gevechtsgebied, Creta en de voorste vijandelijke landingsterreinen werden gebombardeerd in de laatste nacht van October en gisteren gingen onze lichte bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers voort den vijand aan te vallen in de Westelijke woestijn.

De vijand poogde een bombardementsaanval te doen op onze voorste troepen, doch Geallieerde gevechtsvliegtuigen onderschepten de vijandelijke strijdmacht, welke gedwongen was de bommen op eigen troepen te laten vallen. 7 Stuka's werden neergeschoten. Later op de dag schoten onze gevechtsvliegtuigen een ME109 neer. Onze lange afstands gevechtsvliegtuigen vielen met succes een vijandelijk weg-transport aan. Twee vijandelijke koopvaardijschepen werden gisteren vroeg in de morgen tot zinken gebracht, toen zij poogden de haven van Tobruk binnen te lopen. Zij werden aangevallen door onze torpedo-dragende vliegtuigen en opgeblazen na voltreffers te hebben gekregen. Geen vijandelijke vliegtuigen staken de kustlijn van Malta gisteren over. Van al deze operaties verloren wij 1 gevechtsvliegtuig. Nog een verlies wordt gemeld van de operaties op 31 October" (Caïro, (AP) 2.11).

DE AANVAL VAN HET 8e LEGER.

Franklin L. Martin, die zich bij een vooruitgeschoven observatiepost in de Egyptische woestijn bevindt, seint in een vertraagd bericht van Zondag:

Met flitsende bajonetten snelde de Britse infanterie gisteravond vooruit onder een aardschokkend gordijnvuur en verwoede handgevechten verdreven de Duitsers en Italianen uit een nieuwe sterkte aan het El Alamein front. De Geallieerde troepen zwermden af op de door granaten platgeslagen vijandelijke stelling en zelfs terwijl zij hun voorwaartse ren voortzetten begon een stroom van nazie- en fascistische gevangenen naar de Britse achterhoede te gaan. Ik arriveerde gisteren laat in de middag op deze ver vooruitgeschoven observatiepost voor een artillerie-batterij juist toen middelzware bommenwerpers en Kitty-bommenwerpers van de Royal Airforce en de Verenigde Staten het toneel klaar maakten voor de komende nachtelijke aanval.

Deze post ligt op een afstand van de vijandelijke stelling en de aanval kwam van links en rechts van mij opzetten. Een post niet zo ver achter ons vroeg ons de stellingen na te gaan. De bommen van onze vliegtuigen zouden vallen, aangezien vier vluchten binnen de volgende anderhalf uur zouden volgen. Precies op tijd kwam de eerste grote formatie B-25 middelzware bommenwerpers, bestuurd door Noordamerikanen en Bostons bestuurd door mannen van de Royal Airforce. Het zand onder hen scheen te koken toen tonnen van brisantbommen vlak voor het doelgebied vielen. Nog drie vluchten volgden in perfecte formatie en lieten hun bommen vallen. Een enkele vijandelijke batterij van 75-ponders had intussen onze sector zitten vervelen. Door een oriëntatie besloot de commando-post, dat zij moest liggen in een verlaten uitgraving, welke op onze kaart kon worden gezien, zodat de Britse 25-ponders haar enkele minuten lang beschoten. Weer terug op de commandopost van de batterij had de bevelvoerende officier orders ontvangen voor de beschieting in de nacht. Eerst zouden alle kanonnen een algemeen gordijnvuur openen en dan zou elke batterij haar kanonnen richten op speciale objecten; eerst een pad gereed maken, dan concentreren op afzonderlijke sectoren in het vijandelijk gebied voor de oprukkende infanterie waar de vijandelijke sterktepunten lagen.

Vlak voordat het vuren begon herinner ik mij, dat een man schreeuwde: „Batterij gereed tot vuren!" Op de batterij-post regelden de officieren hun horloges met het hoofdkwartier en andere batterij-posten per telefoon nu het ogenblik naderde.

Gedurende een korte voorafgaande rustperiode vertelde een officier, dat hij een beschadigd vijandelijk vliegtuig uit een duikvlucht zag komen en een man eruit zag springen. Het vliegtuig ging een nieuwe duik in en klom weer waarop nog drie nazies sprongen en het toestel alleen lieten vliegen. Tien minuten lang zeide hij, dat het vliegtuig zwenkte en gleed, waarbij iedereen in de buurt verschrikt werd, omdat het telkens op hen scheen af te komen. Eindelijk stortte het neer.

Op de observatiepost zeide men ons erop te letten als de groepen kanonnen tezamen zouden vuren. Van de observatiepost geleek het niemandsland op een begraafplaats, donker en stil. Toen scheen het binnen 60 seconden alsof het einde van de wereld nabij was. Voor ons binnen een gebied van 5000 x 400 yards ontploften meer dan duizend granaten in die korte minuut.

De aanval begon om 22 uur. De infanterie begon zich enkele ogenblikken later voort te bewegen. Onze batterij kreeg de opdracht te vuren op 28 stellingen vóór het aanbreken van de morgen. Het gordijnvuur bereikte een omvang van meer dan 1500 granaten per minuut.

Op de commandopost rapporteerde een telefonisch bericht, dat 5 grote branden waren veroorzaakt. Men meende, dat een daarvan een vijandelijke ammunitie-opslagplaats was. De zware kanonnen achteraan zonden voortdurend granaten. Nadat een officier had gemeld, dat de infanterie op tijd was en een weinig later, dat zij het doel bereikt had, keerde ik terug naar de observatiepost. Beneden kon men de oprukkende infanteristen op enge wijze zien afgetekend in de herhaalde kanonflitsen. De machinegeweren ratelden voortdurend. Elke 5 kogels waren lichtspoorgranaten om de kanonniers te helpen de objecten te vinden en niet te verliezen. Overwinnings-lichten werden van tijd tot tijd ontstoken om aan te duiden, dat het doel bereikt was. Het maanlicht kon de verwarring op het slagveld niet uiteenrafelen. Ik kon slechts zeggen, dat onze troepen voorbijtrokken hetgeen wil zeggen, dat de opmars goed ging. Nadat de artillerie kort voor het aanbreken van de dag zweeg, vertoonden zich Stuka's om enkele bommen te werpen in de buurt van onze kanonnen. Zij slaagden er echter niet in om treffers te plaatsen. Andere vijandelijke vliegtuigen beschoten ons met machinegeweren tot het opgaan van de zon. (Met een vooruitgeschoven observatiepost in de Egyptische woestijn, (AP) 1.11).

DE OMSINGELING VAN DE ASTROEPEN IN DE WOESTIJN.

Edward Kennedy seint uit Caïro:

Een deel van de Duitse woestijnstrijdkrachten zit gevangen in een omsingeling, die bijna geheel gesloten is door de Geallieerde troepen. Tot de schemering op Zondag hadden de vijandelijke tanks en infanterie geen werkelijke poging gedaan om uit te breken hoewel een dergelijke poging elk ogenblik verwacht werd.

Zij werden in de nacht van Vrijdag in deze positie gebracht toen de Australiërs, die zo lang en goed gevochten hebben in de woestijn, de spoorlijn overstaken en zich voortbewogen langs de zandduinen aan de kust. Dit deden zij in een stoutmoedige zet niettegenstaande een belangrijke weerstand van de vijandelijke infanterie. Zij ruimden de nesten van de as op en namen gevangenen, terwijl zij dikwijls moesten oprukken met de bajonet om de weerstand te overkomen. De vijandelijke concentratie was niet geheel omsingeld doch een ijzeren ring werd er rond gesmeed met voldoende volledigheid om de stellingen onhoudbaar te maken.

Verder naar het Westen in de woestijn bevond zich de hoofdmacht van de pantserstrijdkrachten, welke het Afrika Corps heeft. In andere delen van de woestijn bevonden zich ook grote Britse pantserformaties, die gereed staan om haar eigen slagen toe te brengen (Caïro, (AP) 2.11):.

AAN HET RUSSISCH FRONT.

Het Sovjet-leger vocht de gehele nacht fel door om de toegangswegen naar de belangrijke militaire verkeersweg over de Caucasus-bergen na gisteren in het gebied van Naltsjik te zijn teruggetrokken. Het middagcommuniqué meldde echter, dat de Duitsers zijn teruggeworpen in verscheidene delen van Stalingrad.

Van de critieke situatie bij Naltsjik zeide het communiqué slechts, dat de Sovjet-troepen hevige defensieve gevechten leverden. 4 Vijandelijke tanks, 12 troepenwagens en 5 kanonnen zouden zijn verpletterd door het vuur van de Russische artillerie. In het gebied van Naltsjik scheen de hoofdmacht van de Duitsers zich in de schaduw van de Caucasusbergen in klippen te verzamelen.

De strijd in Stalingrad scheen te zijn afgenomen in kleine gevechten in verspreide sectoren. Gedurende de nacht bewogen de Russen zich agressief tegen de Duitse stellingen en vermeld wordt, dat zij verschillende gebouwen van den vijand heroverden. Een Garde-afdeling van de Russen zou 250 Duitsers hebben gedood. Meer dan 300 Duitsers zouden zijn gedood in de gevechten ten Noord-Oosten van Tuapse, de vloothaven aan de Zwarte Zee. Het verloop van de strijd wordt echter niet aangeduid (Moskou, (AP) 2.11).

BUITENLAND.

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Washington**: Een communiqué van de Noordamerikaanse Marine deelt mede, dat Noordamerikaanse duikbommenwerpers in de morgen van 30 October vijandelijke torpedojagers aanvielen in de buurt van de Rua-eilanden. De resultaten van de aanval werden niet gerapporteerd. Een duikbommenwerper keerde niet terug. Gedurende de morgen vielen Wildcats van de Marine den vijand aan in de Rakata-baai. 3 Watervliegtuigen van het 0-type en 2 tweedekkers werden neergeschoten en gebouwen en een olie-opslagplaats werden beschoten en in brand gezet.

— **Londen**: De radio van Vichy deelde mede, dat 23 personen werden gearresteerd te Bordeaux op beschuldiging, dat zij de Franse zaak bestrijden.

— **MacArthurs Hoofdkwartier in Australië**: Vliegtuigen, behorende tot het commando van Generaal Douglas MacArthur, vielen de vijandelijke scheepvaart aan in de buurt van het eiland Nieuw Britannië. 33 Ton. aan bommen werd geworpen. De juiste waarneming van de resultaten was moeilijk. Men gelooft echter, dat 7 schepen werden tot zinken gebracht of ernstig beschadigd. Een vliegtuig keerde niet terug.

— **Londen**: De radio van Vichy zeide in een bericht uit Berlijn, dat Rommel persoonlijk een tegenaanval ten gunste van de Duitsers zou zijn geëindigd na „hevige gevechten".

— **Melbourne**: De Australische Minister van Luchtvaart Arthur Drakeford maakte bekend, dat een formatie van de Australische luchtmacht, welke haar bases in Sovjet-Rusland heeft, helpt om de Geallieerde convooien naar Murmansk te beschermen en samenwerkt met de Russische luchtmacht in de jacht op vijandelijke schepen.

— **Londen**: Het Britse nieuwsagentschap zeide in een bericht uit Vichy, dat de Krijgsraad te Backa in Hongarije 9 mensen ter dood veroordeeld heeft en anderen heeft veroordeeld tot lange gevangenisstraffen voor „sabotage, moord en gebruik van wapenen tegen de publieke veiligheid".

— **Londen**: Radio Berlijn meldde, dat series van aardschokken in het Noorden van Turkije vier dagen lang voortduurden. Twee stationsgebouwen en 17 huizen aan een spoorlijn tussen Panderma en Akhis werden vernield. Er worden echter geen doden gemeld.

4 MILLIOEN MAN ONDER DE WAPENEN IN U.S.A.

De Verenigde Staten hebben thans 4.000.000 man onder de wapenen, dit is ongeveer 3% van de totale bevolking. In November 1918 hadden de Verenigde Staten ook 4.000.000 man onder de wapenen, doch de bevolking was toen minder. Toen betekende het, dat ongeveer 4% onder de wapenen was.

Momenteel zijn 4½ millioen vrouwen werkzaam in de oorlogsnijverheid in de Verenigde Staten, dit is ongeveer ⅓ van het aantal mannen, dat momenteel in de oorlogsnijverheid werkt. Met December verwacht men, dat 20 millioen mannen en vrouwen in de oorlogsnijverheid der Verenigde Staten zullen werken.

BEWAKER VAN NAPOLEONS HUIS VOEGT ZICH BIJ DE STRIJDENDE FRANSEN.

Op het Britse eilandje St. Helena (iets kleiner dan het kleinste van de Benedenwinden, Aruba) is een kleine Franse enclave, bestaande uit het huis met bijbehorend grondgebied, hetwelk Frans territoire is. De opziener ervan, Georges Collin, was sedert 1940 Vichy-gezind. Dit veranderde plots toen hij zich bij de Strijdende Fransen gevoegd.

OOK VLAMINGEN NAAR WIT RUSLAND.

De Duitsers hebben bij hun plan om 3.000.000 Nederlanders naar het bezette Wit Rusland over te brengen ook de Vlamingen ingeschakeld. De Duitsers zijn direct met een uitgebreide campagne begonnen om vrijwilligers te krijgen voor dit kolonisatieplan.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Berlijn**: Het DNB zeide in een uitzending van Berlijn, dat volgens de laatste berichten, die Berlijn bereiken uit de woestijn „de tweede ronde in de slag van Egypte begonnen is met hernieuwde grootscheepse Britse aanvallen op de Italiaans-Duitse stellingen". De uitzending van het DNB zeide: „Gisteren vonden slechts gevechten plaats op de toegangswegen naar de hoofdlinies van de as".

— **Londen**: De Duitse radio meldde de verovering van de stad Alagir in de Caucasus. Alagir ligt op ongeveer 40 kilometer ten Noord-Westen van Ordjonikidze van waar de militaire verkeersweg loopt naar Tiflis, 190 kilometer ver.

— **Berlijn**: Het Duitse Hoofdcommando meldde verdere voortgang in de Duitse opmars naar de provisionele basis Tuapse van de Russische Zwarte Zeevloot.

— **Londen**: De radio van Moskou zeide, dat een Fransman een granaat wierp in een groep van Duitse officieren op een der hoofdstraten van Rijssel. Drie officieren zouden zijn gedood.

— **Tsjungking**: Stillwells Hoofdkwartier deede mede, dat gevechtsvliegtuigen van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht op 28 October de Japanse scheepvaart en installaties beschoten in de haven van Kowloon. Voltreffers werden met brisantbommen geplaatst op een vrachtschip, dat in brand werd gelaten. Verschillende „bijna treffers" werden geplaatst op twee andere vrachtschepen. Een stelling van het luchtdoelgeschut werd tot zwijgen gebracht.

— **Cairo**: Het Hoofdkwartier van het Noordamerikaanse leger in het Midden-Oosten deelt mede, dat zware bommenwerpers wederom vijandelijke vliegtuigen en verspreide objecten aanvielen bij het vliegveld Maleme op Creta. Ontploffingen werden waargenomen in het doelgebied en branden werden veroorzaakt. Ook boven het gevechtsgebied in Egypte waren Noordamerikaanse vliegtuigen actief.

— **Londen**: Een communiqué van de Britse Ministeries van Luchtvaart en Binnenlandse Veiligheid luidt: „Tijdens de duisternis was er niets te vermelden".

— **Washington (spoed)**: **De Noordamerikaanse Marine maakte bekend dat haar duikboten in de Stille Oceaan een groot vrachtschip, twee grote tankers, twee middelgrote en twee kleine vrachtschepen tot zinken hebben gebracht en voorts een omgebouwd vliegdekschip hebben beschadigd en in brand gezet en een torpedojager en een middelgroot tankschip hebben beschadigd.**

Engeland luistert naar de Wereld.

400 mensen vormen Engelands Derde Oor.

100 Luisteraars.

Terwijl de stem van Engeland over de gehele wereld in meer dan 30 talen weerklinkt, is het oor van Engeland ten minste net zo druk bezig met te luisteren naar de vele, soms kostbare inlichtingen gevende stemmen der wereld. Voor deze beide taken, zowel het uitzenden als het ontvangen van radio-nieuws en -overzichten, is de bevriende vreemdeling, die werkt onder oppertoezicht van Engelse experts in vreemde talen, van groot nut. Vandaar dat het wel eens kan gebeuren, dat vreemdelingen, die door Engeland reizen ergens, wat wij zouden noemen, „on-Engelse" gezichten tegenkomen.

Maar zij behoeven zich niet ongerust te maken. Het is geen „5e colonne". Men zou het eerder het „derde oor" van Engeland kunnen noemen.

Het luisteren naar en het opnemen van buitenlandse uitzendingen vormt een vitale en belangrijke bijdrage voor de uitzendingen naar vreemde landen. De personen, die deze uitzendingen verzorgen en van de berichtgeving der buitenlandse stations aantekening houden, noemt men „monitors" en het werk dat zij verrichten, heet „monitoring".

Men kan de „monitors" aantreffen op een afzonderlijke plaats, die het midden houdt tussen een rommelkamer en een verzamelplaats van een internationaal congres. De omgeving is verre van luxueus en er wordt veel gevergd van deze personen.

„Monitoring" is een lastig werk en over het algemeen vrij vervelend. Meer dan 100 luisteraars (een deel van de 400 mensen, die verbonden zijn aan de „monitoring-service") werken in ploegen, die van de ongeveer één millioen woorden, welke dagelijks vanuit 40 landen in 30 talen worden uitgezonden, aantekening houden.

Het dagboek voor de Regering.

Niet alles wat men hoort, wordt vastgelegd, maar van het gemiddelde van 150.000 woorden per dag (bijna twee maal de lengte van een gemiddelde roman) worden er 40.000 à 50.000 uitgezocht om opgenomen te worden in de „Daily Digest" (het verslag van elke dag) welke iedere nacht samengesteld wordt en met grote snelheid naar de Regeringsbureaux, die er belang bij hebben, wordt gezonden.

Men kan zich dus een denkbeeld vormen van het grote aantal „monitors" dat dienst doet aan de ontvangtoestellen en dat voortdurend luistert naar wat er in de wereld gezegd wordt van Chili tot Japan en van China tot Peru.

Biezondere aandacht wordt natuurlijk besteed aan de uitzendingen uit vijandelijke landen, welke bestemd zijn voor het land zelf of voor het buitenland.

Iedere rede of gebeurtenis, welke der moeite waard is om gepubliceerd te worden, wordt verkort of in haar geheel opgenomen. De rest wordt vermeld bij gedeelten, daarna in het Engels vertaald en doorgegeven aan een staf geroutineerde journalisten en specialisten op het gebied van internationale aangelegenheden, die de „Digest" en de daarbij behorende kleine détails van de grote oogst van elke nacht moeten samenstellen.

's Nachts is natuurlijk de drukke tijd, aangezien de meeste belangrijke Europese uitzendingen na afloop van het dagelijkse werk plaats vinden. Het grootste gedeelte van het materiaal moet wel buitengewoon vervelend zijn: herhaalde propaganda, belachelijke producten uit de fabrieken van Goebbels en Gayda.

Maar al wordt ook de propaganda soms over een andere boeg gegooid, toch kan zij een „hint" bevatten met betrekking tot veranderde plannen of opvattingen. Dit kan de stilte zijn, welke aan de storm voorafgaat en daarom is het noodzakelijk een wakend oog te houden op het gerommel der Europese kraters.

Soms gebeurt het wel eens, dat een van de „monitors" een nieuwtje opvangt, dat technisch gesproken „heet van de naald is".

De luisteraars zijn altijd op hun qui-vive voor iets nieuws en frappants of een bericht van verraad, onverschillig of het uit neutrale of uit vijandelijke bron komt, of het een belangrijke mededeling op economisch of politiek gebied of wel van strategische aard is. Op het moment dat zij zoiets horen, tekent de luisteraar het aan als zg. „flash"-nieuws en geeft het door aan den „flash-supervisor" (dengene die controleert of het voor publicatie geschikt is). Terwijl onderzocht wordt, of het zeer belangrijk nieuws is, wordt het bericht rechtstreeks naar het betrokken bureau in Londen geseind door middel van een „teleprinter". Het geheel neemt een paar seconden in beslag.

Een andere taak van de monitors is om te luisteren naar de uitzendingen van de zg. Vrije zenders. Er hebben enkele „eerlijke" Vrije zenders bestaan, d.w.z. zenders van organisaties van opstandelingen tegen hun eigen regering in de totalitaire staten. Maar deze landen zenden ook berichten in het Engels uit, terwijl zij net doen alsof die officieus zijn, en zij wenden voor hiermee verschillende Engelse meningen te vertolken. Zo is Duitsland verantwoordelijk voor de uitzendingen van „New British", „Worker's Challenge", „Christian Peace" en „Radio Caledonia". Deze stations nodigen u uit (in het Engels of Schots) de regering omver te gooien de vrede te herstellen, of bijvoorbeeld Schotland er voor te behoeden door deze Engelse imperialistische oorlog geruïneerd te worden.

Het effect van deze weerzinwekkende kwakzalverij is niet erg groot. Maar de monitors houden deze „nevenbranche" van Goebbels in de gaten. Het is duidelijk dat, om te beslissen wat der moeite waard is, afgezien van het dagelijkse overzicht en de flashnieuwtjes, een goede en vlugge beoordeling vereist is.

Deze qualiteiten worden beloond, want de zo verkregen inlichtingen zijn dikwijls van grote waarde voor de strijdkrachten, omdat het bericht met zulk een grote snelheid doorgegeven wordt. Er verlopen slechts een paar minuten tussen het moment, waarop de woorden in de buitenlandse microfoons gesproken worden en hun ontvangst in het Engels (door middel van het hoofdkwartier der „monitors") op het departement van Marine, van Oorlog of de bureaux van de Raf.

Vóór September 1939 had de „monitoring-service" slechts een kleine omvang. Van die tijd af is de dienst uitgebreid op verzoek en met behulp van het Ministerie van Inlichtingen tot een omvang, welke ons in staat stelt (door dag en nacht te werken met geschoolde ploegen) van de gehele enorme radio-wereldproductie op de hoogte te blijven en alle treffende gebeurtenissen vast te leggen. Niet alleen komen de belangrijke feiten beter aan het licht in dit nijvere spinneweb van aethergolven, maar voor degenen, die de Engelse uitzendingen verzorgen, zijn deze ontvangsten soms een prachtige aanwijzing voor de manier, waarop men over alles denkt en hoe men reageert of, wat nog waarschijnlijker is (in vijandelijke landen bijvoorbeeld), op welke manier men de dingen vervalst of verdraait.

Door de „Digest" te raadplegen kan men zien, welke argumenten hebben afgedaan en welke gedachtengangen sympathiek voor de neutralen en een bedreiging voor den vijand zijn.

Zo wordt wel duizend maal per dag bewezen, dat de stem van Engeland berekend is voor de taak in deze toren van Babel, door de onverflauwde hulp van de „Monitoring-service", het „derde oor" van Engeland.

ARUBA.

BAKKERIJEN VERPLICHT BEDRIJF.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft alle bakkerij-bedrijven op Aruba aangewezen als bedrijven, waarin verplichte arbeid moet worden verricht.

De Gezaghebber van Aruba is aangesteld om als eventueel middelaar op te treden.

CURACAO

ONZE VLOOT.

De Heer F. Vreugdenhil, secretaris van „Onze Vloot", schrijft ons over de ontvangst van een groep kortelings uit het bezette gebied hier aangekomenen:

Nadat de gasten in Asiento verwelkomd waren door de Directie der C.P.I.M. en de besturen der ontvangende verenigingen, hield de Heer Jan Rustige een welkomstrede tot de uitgewekenen. Daarna nam een der gasten het woord. Hij vertelde ons o.a. dat het wel een zeer schrille tegenstelling vormt om, na de toestanden die in bezet Nederland heersen, weer op vrij Nederlands grondgebied te vertoeven. Het enige wat onzen landgenoten nog toegestaan wordt, is...... het bijwonen van begrafenissen, veelal van in concentratiekampen omgekomen Nederlanders; dit zijn overigens demonstraties waarbij de deelnemers geen andere uiting aan hun gevoelens kunnen geven dan verbeten de vuist, in de zakken, te kunnen ballen. Hij besloot zijn toespraak, met de uitnodiging aan alle aanwezigen het Wilhelmus te zingen, om nog eens de werkelijkheid te ondervinden dat ze zich werkelijk op vrij Nederlandse grond bevonden.

De avond werd verder doorgebracht met zingen en dansen. Wat de zangnummers betreft, brachten de uitgewekenen een paar, hier nog onbekende, liedjes, uit Nederland mee, welke uiteraard veel bijval hadden. Het eerste was ons reeds bekend, nl.

Waar de blanke top der duinen,
Afgezet met prikkeldraad,
En om elke honderd meter,
Zo'n verdomde rotmof staat,
Juich ik aan het vlakke strand,
Jij komt nooit aan de overkant.

De volgende zijn echter nieuw voor ons.

Op de weg naar Moskou
Staat een Duits soldaat,
Hij staat daar te wachten,
Tot z'n laatste uurtje slaat,
Hij staat te bibberen van de kou
en denkt „waar blijft die Führer nou
die ons beschermen zou.

De Utrechtenaren hebben daar een eigen bewoording op gemaakt, welke luidt:

Achter de kazerne op de Kroezelaan,
Daar zijn heel veel meisjes,
Die met moffen gaan,
Neemt een papier en schrijft ze op,
Scheer ze straks een kale kop,
Met een hakenkruis er op.

Deze avond stond in het teken van de werkelijke Nederlandse samenhorigheid, een demonstratie van warm kloppende harten voor Vaderland en Oranje.

Deze avond bracht ook nog een verrassing. Onder de aanwezigen in de club bleek zich een officier der N.I.T. te bevinden, welke bericht ontving, dat het H.M. onze Koningin behaagd heeft hem het Kruis van Verdienste toe te kennen wegens zeer moedig gedrag onder biezonder gevaarlijke omstandigheden.

Onnodig te vermelden welke een stormachtige ovatie deze mededeling verwekte.

De avond werd besloten met het door alle aanwezigen staande zingen van het „Wien Neerlands Bloed".

VERENIGINGSNIEUWS

— **K.S.C.: Monseigneur Verriet Tournooi:** Veloz — Caribe 4—2; C.S.R. — Vitesse 2—4; Ecuador — Tropiaals 0—1. Door deze overwinning plaatsten de Tropiaals zich in de finale.

BURGERLIJKE STAND VAN CURAÇAO.

Bevallen op October: 22 Stamper, Fabia echtg. van Robles de Medina, André Ludwig z; 23 Merenciana, Elvira Gregoria echtg. van Mariana, Hose Dominico z; 24 Hughes, Maria Alexandrina echtg. van Nurse, Ernest Bertram z; 24 Conquet, Lunita Theresa d; 21 Vuyk, Johanna Maria echtg. van van der Sar, Arie z; 26 Carolina, Isabel echtg. van Peny, Andres Apostel z; 21 van Manen, Anna Marie echtg. van Halewijn, Pieter d; 25 Woods, Clareta echtg. v. Warner, Charles Isidore z; 26 Ritfeld, Jeane Emelina Louisa echtg. van Sedney, Guillaume Ludwig Justus d; 25 Spratt, Ramona Candida d; 24 Pinto, Elsa Maria echtg. van Pardo, Mauricio d; 25 Brölman, Sibbeltje echtg. van de Boer, Johan Adip Theodoor d; 24 Lundy, Constance Dorothy echtg. van Nixon, George Thomas d; 24 Isenia, Johanna Eugenia d; 27 Gerardina, Eustaquia Claudina echtg. van Matilda, Thomas Cerilio d; 25 Muller, Isberia Macaria echtg. van Stoffer, Alphonsus Christiaan d; 23 Stappers, Cornelia Johanna echtg. van Piet, Pieter d; 27 Virginia, Maria Anastasia echtg. van Hooi, José Maria d; 26 Leito, Prudencia Virginia echtg. van Montesant, Thomas Alexander d.

Ondertrouwd op October: 29 Garcia, Maria Felipa en Kraal, Victor Emanuel; Djaoen, Carlo Martir en Sambo, Severina; van der Hansz, Edna Olalia en Marval, Jesus; Alberto, Anselmo Ovidio en Raap, Johanna Trinidad; Harrigan, Joseph Murray en Hodge, Sylvia Euphemia.

Getrouwd op October: 24 Ogenia, Arturo Ambrocio en Nicolaas, Marthilda Nemsia; 28 Wout, Luis Francisco en Martis, Eleuteria Elexandrina; Thomasa, Florencio Sabino en Gysbertha, Balentina Zoraida; Boekhoudt, Johannes Theodoor en Tromp, Mercelita; de los Santos, Ricardo en George, Apolonia Petronilia; Heereveen, Willem Hendrik Gerard en Hall, Evalina Naomi; Lo-Sioe-Ton, Eduard Alfred Lodewijk en Schenker, Mullecina Aurelia Sophia; Margarita, Julian Teofilo en Gertruda, Antonia Estrelia; Pichardo, Miguel Edmundo en Medina, Rosa Elina.

Overleden op October: 17 Elisabeth, Ines Mathilda 37 j.; 11 Pieternella, Louisa Seferina 80 j.; 20 Pieternella, Johanna Leonora 71 j.; 23 Blijden, Marie Leoncine 46 j.; 21 Susanna, Jacobus Zacharia echtg. v. Angela F. M. 62 j.; 21 Hart, Cecilia Wilhelmina 21 j.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma.: 2 Nov.

Telegram Afdeling: Hr. Carrière tel. 553, Hotel Kamer 29.

Shipping & Supplies: Hr. de Vlieger tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras tel. 710, Willem de Zwijgerlaan 5.

Dok Afdeling: Hr. van Hasselt, tel. 468, Negropont 34 en Hr. J. Prins, tel. 330, Hotel Kamer 61.